Maandag, 18 Januari 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 8804

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Duitse weermacht kraakt...

Nieuwe Russische offensieven breken alle weerstand.

Duitsers voor Stalingrad gedoemd.

HEVIGE BOMBARDEMENTEN OP BERLIJN.

Luftwaffe valt Londen met 50 toestellen aan, verliest er 10.

ZONDAG-COMMUNIQUE VAN DE RUSSEN.

Het middagcommuniqué, dat op Zondag door de Russen werd uitgegeven, deelde mede, dat de offensieve gevechten werden voortgezet in de gebieden van Stalingrad, ten Zuiden van Voronesj, aan het Donetsfront, in het beneden-Dongebied en in de Noordelijke Caucasus. Verder luidt het communiqué als volgt:

„Aan de Zuidelijke rand van Stalingrad maakten de Russische mannen van de X-afdeling voortgang en bezetten zij een aantal krachtig versterkte vijandelijke weerstandspunten, die gelegen zijn op een hoogte. Zij ruimden ongeveer 600 Hitlerieten op alsmede 6 tanks en 17 kanonnen. Tevens namen zij 298 gevangenen en veroverden zij 94 machinegeweren, ongeveer 200 vrachtwagens, 3 draadloze stations en ander oorlogsmateriaal. Ten Westen van Stalingrad breken onze eenheden de vijandelijke weerstand en ruimden zij 1200 Duitse officieren en manschappen op. Oorlogsmateriaal werd veroverd, waaronder 28 tanks, 60 kanonnen, 57 mortieren, 120 machinegeweren, 115 vrachtwagens en 35 automobielen.

Ten Zuiden van Voronesj duurt het succesrijk offensief van onze troepen voort. Aan de rechteroever van de Don maakte de vijand zijn defensielinies in een tijdsverloop van meer dan 6 maanden gereed. Sovjet-eenheden, die tot het offensief overgingen, braken binnen enkele uren het machtige systeem van de Duitse defensies en overkwamen de mijnenvelden en prikkeldraadversperringen in achtervolging van den vijand. De manschappen van de afdeling X van het Rode leger versloegen een regiment van de vijandelijke infanterie en veroverden 16 kanonnen, 53 machinegeweren, 24 mortieren en een draadloos station. Tevens werd ander oorlogsmateriaal in beslag genomen. 380 Gevangenen werden genomen.

In een andere sector braken Russische tanks en detachementen van de gemechaniseerde infanterie door in een grote bewoonde plaats. Bij het volgende gevecht werd een belangrijk deel van het vijandelijke garnizoen uitgeroeid. De overgebleven Duitse officieren en manschappen, in totaal ongeveer 530 man, legden hun wapenen neer en gaven zich over.

Grote hoeveelheden oorlogsmateriaal werden veroverd alsook 2 opslagplaatsen met ammunitie, een opslagplaats met leger-materiaal en 3 voedselopslagplaatsen. In het gebied van Zimovniki brachten onze tank- en infanterie-eenheden hevige verliezen toe aan den vijand. Meer dan 1000 vijandelijke officieren en manschappen werden opgeruimd. 26 Duitse tanks werden vernield. Terwijl zij zich terugtrekken bieden de Hitlerieten hardnekkig weerstand. In het biezonder vonden heftige gevechten plaats in het gebied van een bewoonde plaats, die vijfmaal van eigenaar was gewisseld en thans hecht door onze eenheden wordt gehouden. In het gebied van de Noordelijke Donets waren onze troepen gewikkeld in succesrijke offensieve gevechten waarbij hevige verliezen werden toegebracht aan den vijand in mankracht en materiaal. De Duitsers verloren alleen in doden meer dan 800 officieren en manschappen. 12 Duitse tanks en 30 kanonnen werden vernield. Een groot aantal gevangenen en oorlogsmateriaal werd veroverd.

Onze tanks en gemechaniseerde eenheden breken de vijandelijke defensies en bezetten een aantal bewoonde plaatsen. Ten Zuid-Westen van Velikie Lukie ruimden Russische soldaten van de afdeling X in een gevecht van verschillende uren meer dan 200 vijandelijke officieren en manschappen op. 7 Duitse tanks werden vernield. In een andere sector braken de Russische manschappen van een afdeling door in een vijandelijk sterktepunt en ruimden ongeveer een compagnie van de Duitse infanterie op. 24 Duitse vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten en door het luchtdoelgeschut.

In de Noordelijke Caucasus zetten onze troepen hun offensieve gevechten voort. In een poging van de Duitsers om de opmars van de Russische eenheden te stuiten hadden zij geen succes. Terwijl zij de vijandelijke tegenaanvallen afslaan breken onze troepen de weerstand van den vijand en bezetten zij een aantal bewoonde plaatsen. De gemechaniseerde afdeling X veroverde 3 vijandelijke tanks, 2 kanonnen en 60 vrachtwagens en versloeg een vijandelijk caravaan van karren. 12 Vrachtwagens en 30 karrenladingen met ammunitie werden vernield." (Moskou, (AP) 17.1).

COMMUNIQUÉ VAN BERLIJN.

Ontruiming Velikie Lukie toegegeven.

Van Duitse radio-uitzendingen:

Het Duitse communiqué luidt als volgt:

„In de Zuidelijke sector van het Oostelijk front sloegen de Duitse troepen gisteren wederom de krachtige aanvallen van den vijand af, gedeeltelijk door een buigzame defensie, en brachten zij den vijand hevige verliezen toe in gevechten van man tegen man in de bittere koude.

60 Tanks werden op 15 en 16 Januari buiten gevecht gesteld. Krachtige luchtformaties beschermden de defensieve fronten en steunden onze eigen tegenaanvallen.

In het gebied van Stalingrad zetten onze troepen de hevige defensie-gevechten voort tegen Russische massa-aanvallen, die wederom faalden vanwege de vastberadenheid der verdedigers.

In de centrale sector van het front heersten succesrijke patrouille-activiteiten. Het garnizoen van de citadel van Velikie Lukie heeft — na opdracht daartoe ontvangen te hebben — zich een weg gevochten naar de formaties, die ter verlichting ervan aanvallen. In hevige gevechten verloor de vijand 47 tanks in tegenaanvallen. Gevechtsformaties, die dag en nacht opereren, bombardeerden het Russische bevoorradings-verkeer tussen de bovenloop van de Wolga en de rivier Lovat. Gevechtsvliegtuigen en het luchtdoelgeschut van de luchtmacht en het leger schoten 41 vijandelijke vliegtuigen neer" (Berlijn, (AP) 17.1).

HERNIEUWDE RUSSISCHE OFFENSIEVEN.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Het Rode leger stormde vooruit binnen 200 kilometer afstand van Charkov, de oude hoofdstad van de Oekraïne in het zesde van de serie aanhoudende winter-offensieven, dat de Duitsers terug deed vluchten van de Don. Rode Ster zeide in een bericht van de frontlinie, dat een hevig gevecht gaande is ten Westen van Rossosj, de grootste stad, die tot nu toe genomen is in de nieuwe aanval aan het Voronesj-front, terwijl het Rode leger Rovenky passeerde, het vooruitgeschoven punt ten Oosten van Charkov.

Het Rode leger voerde tegelijk een campagne voor het uitroeien van de Duitse strijdmacht, welke voor Stalingrad omsingeld is. De Duitsers zijn — naar gemeld wordt — verdreven van de Westelijke oever van de Wolga en geperst uit de Westelijke helft van hun oorspronkelijke cirkel. Thans zijn zij samengedrongen in een driehoek, waarvan de basis loopt langs het Westelijk deel van Stalingrad van Pesjanka vlak ten Zuid-Westen van de stad naar Orlovka, vlak ten Noord-Westen ervan. De twee zijden lopen samen bij Zapadnovka op 50 kilometer ten Westen van Stalingrad. Het garnizoen bestaat thans nog maar uit ongeveer 50.000 man, die weigeren zich over te geven en thans schokken onder de ontzaggelijk bestoking van de Russische artillerie.

Twee reusachtige operaties aan de Voronesj- en Stalingradfronten overschaduwden al het andere aan het Russische front, doch het Rode leger zette zijn meedogenloze offensieven voort in de Noordelijke Caucasus, aan de benedenloop van de Don en in de gebieden van de rivieren Severny en Donets. De wintercampagne, welke begon op 19 November met het Stalingrad-offensief, werd voortgezet met het offensief aan de middenloop van de Don, ten Zuid-Westen van Stalingrad, aan het Centrale front en in de Noordelijke Caucasus en heeft thans haar hoogtepunt bereikt. Lange rijen van tanks en vrachtauto's van het Rode leger rolden de aanval in aan het Voronesj-front ten Westen van de Don in de richting van Charkov en Kursk.

De Russen, die reeds een houvast hadden op de Westelijke oever van de Don ten Zuiden van Voronesj, braken door een uitgebreid systeem van Duitse fortificaties heen, die diepe loopgraven, mijnenvelden en prikkeldraadversperringen omvatten, die over het ingekeept terrein waren uitgespreid.

Zo snel vond de opmars van het Rode leger plaats, dat geladen Duitse 350-mm. kanonnen werden veroverd, voordat zij konden worden afgevuurd. Gelijk op andere slagvelden waar het Rode leger reeds had toegeslagen, passeerden colonnes van duizenden Duitse gevangenen onder escorte de colonnes van het Rode leger, die kwamen oprukken voor de aanval (Moskou, (AP) 17.1).

AANVAL OP BERLIJN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat een grote strijdmacht van Britse bommenwerpers in de afgelopen nacht Berlijn aanvielen met een „groot gewicht aan zware brisantbommen en brandbommen". Vele grote branden werden in de Duitse hoofdstad achtergelaten. Het was de eerste aanval van de Royal Airforce op Berlijn sedert 7 November 1941 en de 54e door de Britten sedert het begin van de oorlog. De Duitse hoofdstad werd in 1942 evenwel verschillende malen bestookt door Russische vliegtuigen (Londen, (AP) 17.1).

BOMBARDEMENTEN OVER EN WEER.

Letterlijk om Hitler tot het uiterste te tarten hamerden Britse bommenwerpers in de afgelopen nacht wederom op Berlijn, terwijl de nazie-luchtmacht opnieuw een aanval deed op Londen in een snelle, doch zachte vergelding voor de verwoestende aanval, die de Royal Airforce in de nacht van Zaterdag deed op de Duitse hoofdstad. De snelle wisseling van slagen toonde Groot Britannië's vertrouwen in zijn groeiende luchtmacht en toenemende kracht van de luchtverdediging in eigen land. De schade in het gebied van Londen was beperkt tot een fractie van de verwoesting, die in Berlijn werd aangericht.

Tweemaal deden de nazies een uitval naar de Britse hoofdstad, eenmaal om 21 uur en verder om 5 uur, doch elke keer stieten zij op een gordijnvuur van afweervuur, dat verreweg alles overtrof wat zij ondervonden op het hoogtepunt van de „Slag om Groot Britannië."

De versperring werd uitgebreid met een nieuwe defensie van geheime aard. In de eerste aanval wierpen de Duitsers enkele bommen in de voorsteden van Londen, doch de tweede aanval scheen zelfs minder succes te hebben. Het percentage van de Duitse verliezen — 9 vliegtuigen — werd als hoog beschouwd. Men gelooft, dat meer dan 10% van de aanvallende strijdkrachten werd vernietigd. Waarnemers geloofden, dat niet meer dan 50 Duitse vliegtuigen de Britse kust overstaken.

Het is bekend, dat Hitlers strijdmacht van bommenwerpers, welke in Frankrijk gevestigd is, zo klein is, dat sommige vliegtuigen, die deel namen aan de ergste aanval — naar men gelooft — naar hun basis gingen om opnieuw brandstof in te nemen en terugkeerden voor de tweede aanval. Een Duits vliegtuig stortte neer nabij een spoorweg en de lijken van de bemanning werden verspreid gevonden langs de weg. Een tweede stortte brandende neer op een sportveld, waar de vlieger dood gevonden werd. Een derde kwam brandend omlaag in een bos. Behalve verliezen, die door Duitse bommen werden veroorzaakt, werden andere veroorzaakt door de defensies. Een afweergranaat sloeg door een muur heen, welke een schuilplaats beschermde in een apartements-gebouw en doodde de brandwacht (Londen, (AP) 18.1).

COMMUNIQUÉ VAN DE BRITSE ADMIRALITEIT.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Zaterdagmorgen vroeg namen lichte strijdkrachten onder commando van Commandant De Holland Martin (DSC, RN) een geëscorteerd vijandelijk voorraadschip van gemiddelde grootte waar op ongeveer 160 kilometer ten Noord-Noordwesten van Tripoli. Bij het gevecht dat volgde werd het voorraadschip tot zinken gebracht en een escorte-vaartuig beschadigd. Zijner Majesteits schepen leden geen verliezen aan manschappen noch schade" (Londen, (AP) 18.1).

Het nieuws van vandaag.

Op ongelofelijke wijze hebben de Russen hun offensieven uitgebreid en in snelle aanvallen de Duitse linies doorbroken van Voronesj tot de Caucasus. „Nu of nooit" schijnt het motto van de Sovjets te zijn en als hun huidige successen in dezelfde mate voortduren zal het Duitse leger binnen een maand geheel vernietigd zijn.

Ten Zuiden van Voronesj staken de Russen de Don over en snelden zij in de richting van Charkov waar zij volgens berichten van gisteren nog 200 kilometer vandaan waren. Ook Kursk schijnt bedreigd te worden en Rostov verkeert in ogenblikkelijk gevaar. Verschillende steden als Millerovo en andere, die omsingeld waren, zijn thans hecht in Russisch bezit en van de 300.000 nazies, die voor Stalingrad omingseld waren, zijn nog maar 50.000 over. De Russen opereren ten Westen van deze stad en hebben de Duitsers thans samengeperst in een driehoek waar zij aan een verschrikkelijke bestoking worden onderworpen. Alle vliegvelden in dit gebied zijn thans door de Russen veroverd, zodat de Duitsers zelfs met transportvliegtuigen geen versterkingen meer kunnen aanvoeren (blz. 1).

De val van Velikie Lukie is thans op bedekte wijze toegegeven door Berlijn en in het middag-communiqué van heden schrijft Moskou hier een naschrift bij. De Russische veroveringen overtreffen alles wat tot nu toe door de Russen gemeld is en men neemt niet eens de moeite meer om de namen van de veroverde steden te noemen. De Duitse weermacht kraakt...... (blz. 1).

Om de instorting van Duitsland nog te bespoedigen heeft de Royal Airforce in de nacht van Zaterdag en wederom in de afgelopen nacht hevige bombardementen uitgevoerd op de Duitse hoofdstad. Was de aanval van Zaterdagnacht de hevigste tot dan toe op Berlijn, die van de afgelopen nacht was weer groter en in vergelijking met die van Zaterdag verloren de Britten 22 vliegtuigen tegen 1 (blz.3).

De Duitsers poogden bij wijze van wraakneming Londen aan te vallen, doch zagen geen kans om hierbij meer dan 50 vliegtuigen in de strijd te werpen. 10 Daarvan werden door de krachtige Britse verdediging vernietigd (blz. 3).

In Libye heeft het 8ste leger van Generaal Montgomery het offensief hernieuwd en reeds meer dan 130 kilometer voortgang gemaakt. De Geallieerde luchtstrijdkrachten bleven intussen op grote schaal opereren zowel boven Tunis, boven Libye als boven de Middellandse Zee. En ook de Britse Marine opereert voor de kusten van Tunis en Libye, hetgeen blijkt uit het tot zinken brengen van enkele vijandelijke schepen (blz. 3).

De afgelopen Week.

Na de mislukte poging van de Geallieerde strijdkrachten om regelrecht naar de belangrijke Tunische havens op te rukken is het ongetwijfeld goed gezien door het Geallieerde Hoofdcommando om zijn troepen niet uit te putten in vruchteloze pogingen teneinde de verdrijving van de Duitsers en Italianen uit Noord-Afrika ogenblikkelijk te bewerkstelligen.

Want het moet toegegeven worden, dat de Duitse legerleiding op biezonder snelle wijze met behulp van de Italianen een leger heeft kunnen uitrusten en vervoeren om de bases in het Franse protectoraat te bezetten en daardoor de volledige vernietiging van Rommels Afrika-Corps in een kort tijdsbestek te voorkomen. Dat was zeker een bewijs van het uitstekende organisatie-vermogen, dat altijd een kenmerk geweest is der Duitsers, doch of deze ietwat roekeloze stap op slot van rekening den vijand meer winst dan verlies zal opleveren, moet nog blijken. Men heeft nu meer manschappen geworpen op het Noordafrikaanse strijdtoneel, doch hiermede ook meer — en wel de best geoefende troepen — blootgesteld aan een zeker schijnende uitroeiïng.

Want hoezeer de As ook zal pogen versterkingen en voorraden te zenden naar haar strijdkrachten over zee, men zal hierin toch nooit kunnen wedijveren met de Geallieerden, die een reusachtige vloot te hunner beschikking hebben. Ondanks het duikbotengevaar, ondanks de vijandelijke luchtmacht, hebben deze reeds kans gezien sedert de invasie van Frans Noord-Afrika op 8 November 1942 ongeveer 1000 schepen te convoyeren door de Straat van Gibraltar naar de Noordafrikaanse havens. En dit afgezien van de versterkingen, die gevoerd zijn naar Frans West Afrika en Marokko.

Het is moeilijk te schatten hoeveel manschappen, wapenen en andere voorraden door de schepen naar Noord-Afrika zijn gebracht, doch dat de hoeveelheid omvangrijk is behoeft niet nader te worden uitgelegd. Alzo hopen de Geallieerden een strijdmacht op, die straks niet alleen den vijand van zijn laatste houvast in Afrika zal moeten verstoten, doch uiteindelijk ook voet aan land zal moeten zetten op het Europese vasteland.

De operatie, die met het eerste — de verdrijving van de As uit Noord-Afrika — zal worden uitgevoerd, is thans begonnen. De voorbereidingen daartoe naderden in de afgelopen week haar voltooiïng.

Daar was de opmars van de Strijdende Fransen door de Sahara, waarbij het gehele Fezzan-gebied bezet werd en de belangrijkste vijandelijke voorposten werden opgeruimd.

Daar waren de operaties van de Fransen in Tunis, die in verscheidene sectoren korte, venijnige aanvallen uitvoerden om enkele strategische punten te bezetten.

Daar waren de patrouille-activiteiten van het 8ste Britse leger in de omgeving van Zemzem in Libye en verder de hernieuwde opmars naar Tripoli.

Maar wat vooral kwam als voorloper van de grote aanval, was de activiteit der Geallieerde luchtstrijdkrachten, die den vijand geen ogenblik rust gunden.

Steden, vliegvelden, spoorlijnen, verkeerswegen, kampementen, voertuigen en troepen werden onder vuur genomen in een gecoördineerde actie uit verschillende richtingen, met de bedoeling zoveel verwarring als maar enigszins mogelijk was, te veroorzaken onder de vijandelijke gelederen. Zelfs werd een speciaal vliegtuig uitgezonden om het Duitse Hoofdkwartier te Kairouan te bombarderen, hetgeen ook schitterend gelukte.

De hardste gevechten zullen niet lang meer uitblijven en al slaagt men er niet direct in de gehele Middellandse Zeekust te bezetten, men zal den vijand in ht nauw drijven om hem vervolgens aan zulk een verschrikkelijke bestoking te onderwerpen, dat zijn weerstand wel zal breken.

Dit kan lang duren, het kan ook van korte duur zijn. Het betreft in Afrika weliswaar geen Nieuw Guinea, waar het dicht begroeide, moeilijk begaanbare terrein en de taaie Japanse weerstand de verovering van het Buna-Gona gebied zo lang uitstelden. Doch in Afrika zijn de afstanden groter en kan het weer zulke onverwachte hindernissen scheppen, dat men daar evengoed rekening mee moet houden. Het wil op de kaart voorkomen, dat het ten hoogste een quaestie van een paar dagen kan zijn om de smalle kuststrook aan weerszijden van de Golf van Gabès te bezetten. Maar in werkelijkheid zal dat heel wat voeten in de aarde hebben.

Behalve de moeilijkheden op het land, die wij reeds genoemd hebben, is daar de mogelijkheid, dat Hitler Mussolini ertoe zal bewegen zijn zo angstvallig bewaarde vloot in de strijd te werpen om versterkingen aan te voeren of den troepen langs de kust bij te staan. Want de Italianen hebben nog een belangrijke slagvloot, die zij vóór het einde van de oorlog op doeltreffende wijze kunnen gebruiken, zij het niet om in Afrika te redden wat te redden valt, dan toch om een invasie van Italië tegen te gaan.

Waar de Geallieerde strategie naar streeft is om de vijandelijke strijdkrachten aan de Afrikaanse kust zodanig in het nauw te brengen, dat geen duim gronds voor hen meer veilig blijft. En waar in het biezonder de Engelsen naar streven is om den vijand te dwingen een poging te doen zijn troepen uit Afrika te ontruimen, omdat niets anders zozeer een kans zou geven Duinkerken te wreken dan juist dit.

Het 1ste Britse leger onder Generaal Kenneth A. N. Anderson in Tunis bestaat grotendeels uit veteranen van Duinkerken en als het van hen moet afhangen zal de kans te baat genomen worden.

De Britse vloot is gereed om een handje te helpen en snakt naar een ontmoeting met de Italianen. Alle aspiraties en wensdromen van het duo Schicklgruber [1]) -Mussolini ten spijt is de Britse vloot vastberaden het gezag op zee te handhaven. En bij elke grootscheepse vijandelijke poging om met troepenversterking naar Afrika over te steken voor het behouden van de „Lebensraum" zal zij haar best doen deze het „Todesraum" in te zenden.

De Slag om Afrika is nog niet gewonnen maar als zich geen onverwachte tegenslagen voordoen is zij op weg om gewonnen te worden. De oorlog heeft eenmaal zijn wisselvalligheden en nergens hebben deze zich zo vertoond als juist in Afrika.

De Geallieerden behaalden een voordeel doordat wijlen Admiraal Darlan kort na de invasie van Frans Noord-Afrika opdracht gaf tot de capitulatie. Een tegenslag was het doordat de Geallieerden 48 uur te laat waren in Tunis en de As aldus een voorsprong had. Indien het geluk nu met ons zij, zal de As in Afrika haar tijd gehad hebben.

[1]) Achternaam van Hitlers vader Alois Schicklgruber, die zijn familienaam in Hitler veranderde. Voor zoon Adolf beginnen U.S.-kranten thans het woord Schiklgruber om voor ons onbekende redenen als een scheldwoord te gebruiken.

Curaçao.

SAN MATEO'S FEEST TEN EINDE.

Stampvolle kerk bij de Heilige Eucharistie.
Pontificale Plechtigheden 's morgens en 's avonds.

Zeer vroeg in de morgen op de eerste dag der week trokken de scharen gelovigen reeds naar de kerk van de Heilige Familie in de stadswijk San Mateo. Om 5 uur was er algemene Heilige Communie voor de mannen, om half 7 voor de vrouwen, en kwart voor 8 voor de kinderen. Telkens was de kerk vol. Maar nog voller was het, toen om 9 uur Z.H.E. de Apostolisch Vicarius arriveerde om tezamen met de geestelijkheid der jubilerende parochie, waarbij zich ook de Pater Vicarius Provincialis en de Pastoor van Sinte Anna geschaard hadden, alsmede een groot aantal Fraters, in de stampvolle kerk de Heilige Eucharistie te vieren. Namens Zijne Excellentie den Gouverneur was aanwezig, Dr. William Charles de la Try Ellis, wien was toegevoegd de eigen adjudant des landvoogden, Luitenant Emile C. J. M. van de Laarschot. In verband met de ziekte van den eersten vicariaatssecretaris, Pater De Bruyn, vergezelde de tweede vicariaatssecretaris, Pater Willibrordus M. Brada O.P. den kerkvoogd. De gezangen onder deze pontificale viering werden prachtig uitgevoerd door een gemengd koor onder leiding van Pater Raphaël Bührs O.P., die zelf reeds bijna 25 jaren in deze parochie de zielzorg oefent. Gezongen werd de vierstemmige mis van Cremer „In honorem Sanctae Familiae". Na afloop van de eigenlijke eucharistische viering en terwijl den kerkvoogd de gewaden verwisseld werden, zong het kerkkoor nog een lied der Heilige Familie ter eer. Het was het hoogtepunt van het feest, dat reeds Woensdag met een triduum werd geopend. Het was een hoogtepunt, waarbij niet alleen de parochianen van de eigen parochie, maar ook uit verafgelegen parochies waren toegestroomd.

Aansluitend aan deze plechtige kerkelijke viering werd in de pastorie een receptie gehouden door den Pastoor en zijn assistenten. Het officiële gedeelte van deze receptie, opgeluisterd door muziek, werd door den vertegenwoordiger des gouverneurs bijgewoond.

De voorzitter van het feestcomité, Drs. Johannes Hendrikus Gerardus Mulders, sprak hierbij ongeveer het volgende:

Het is niet dan met enige schroom, **dat ik als een der jongere parochianen op de dag**, dat onze parochie van de Heilige Familie dankbaar haar 25-jarig bestaan herdenkt, het woord tot u richt.

Vandaag 25 jaar geleden betrokken de wakkere Pastoor Dahlhaus en zijn 2 kapelaans het landhuis San Matheuw thans nog als bewaarschool in gebruik, om in de door Monseigneur Vuylsteke nieuw gestichte parochie hun zielzorg aan te vangen. Uitgestrekt was deze wijngaard des Heren wel. Van Kortijn tot voorbij Cas Chiquito. En weinig waren de arbeiders, maar zij schroomden de arbeid niet.

De resultaten van hen en hun opvolgers, waarvan ik zonder aanspraak op volledigheid te willen maken, noem Pastoor Sarls, Pastoor Zoetmulder, Pastoo Hagemans, Pastoor Elie, Pastoor Van Rooy en thans Pastoor Exler, bijgestaan door een steeds groter wordend aantal Paters, de resultaten van die arbeid liggen voor ons en nog dagelijks plukken wij daarvan de vruchten.

Ook de **jeugd** werd niet vergeten. Naast biezondere verering voor het **H. Hart** en de Rozenkrans. Naast de **Liga Eucharistica** voor de groteren noem ik **San Tarcisio, Santa Imelda,** het **nieuwe clubhuis** en ander jeugdwerk.

In dit verband moge ik ook dankbaar memoreren de totstandkoming in onze parochie van de **H. Hartschool** voor meisjes onder de onvermoeibare leiding van de Zusters van Roosendaal en het **St. Willibrordcollege** voor jongens, een Mulo-school onder leiding van de dappere Fraters van Tilburg. Veel, zeer veel hebben de Zusters en de Fraters in de afgelopen jaren voor onze parochie tot stand gebracht.

25 Jaar is eigenlijk slechts een korte spanne tijds. Monseigneur Verriet maakte mij daar nog eens attent op door bij de voorbereidende bespreking van dit kerkelijk feest heel fijntjes op te merken, dat de kerk de eeuwen trosteert. Dat is zo, maar de parochianen trotseren die eeuwen niet en daarom is het voor ons, aardse wezens, gebonden aan tijd, zo goed bij tijd en wijle even stil te staan en ons te bezinnen op verleden en toekomst.

Naast het geestelijk welzijn der parochianen had ook het uiterlijk van ons Godshuis de voortdurende aandacht en zorg der opvolgende parochieherders.

Vele verfraaiingen en verbeteringen werden aangebracht, waaronder een nieuwe vloer, wel een bewijs, dat de kerk goed bezocht werd. Nog zeer onlangs werd de kerk van binnen opnieuw geschilderd in mooie frisse kleuren. De hartewens van onzen Pastoor, een nieuwe klok, kon helaas tot nu toe niet vervuld worden. De oorlog heeft daar ook schuld aan. Ook het uitwendige van onze kerk heeft wel een opfrissertje nodig, althans zodra de middelen dat gedogen.

De parochianen zullen u, aldus Drs. Mulders, bij de vervulling van die wensen gaarne naar vermogen bijstaan. In opdracht van de milde gevers heb ik het voorrecht U, mijnheer Pastoor, hierbij ten vervolge op onze gift ter gelegenheid van Uw Zilveren Priesterfeest een enveloppe met ƒ 250,— te overhandigen als een verdere kleine bijdrage voor de verfraaiing van onze kerk.

Mijnheer Pastoor, Eerwaarde Paters, namens alle parochianen wens ik U van harte geluk met het 25-jarig bestaan van de parochie der Heilige Familie en spreek ik de hoop uit, dat het U en Uw medehelpers gegeven moge zijn met Gods zegen nog vele jaren werkzaam te zijn voor het heil van onze zielen.

U zult het mij niet euvel duiden, wanneer ik, wederom namens de parochianen een biezonder woord van dank en hulde richt tot **Pater Bührs, die al bijna 25 jaar onafgebroken in onze parochie werkzaam** is en dat werk, naar wij van harte hopen, nog vele jaren zal kunnen voortzetten.

Evenmin kan ik nalaten hier even te denken aan **Pastoor Van Rooy,** die zoveel voor ons en onze parochiekerk heeft gedaan. Pastoor Van Rooy, **nauwelijks in het Moederland aangekomen** om van enige welverdiende rust te genieten, moet gij de verschrikkingen van oorlog en bezetting door den vijand zeker aan den lijve ondervinden. Ongetwijfeld zijn Uw gedachten vandaag op Curaçao bij ons, bij de parochie der Heilige Familie. **Wij op onze beurt denken aan U en bidden voor U, voor Nederland, voor de overwinning en voor de vrede.**

En ten slotte een gelukwens en een woord van hulde aan de drie collectanten, die, evenals onze parochie zelve, vandaag 25 jaar lang de buil gezwaaid hebben, 25 jaar lang de stoffelijke belangen van de kerkkas op zulk een trouwe wijze hebben behartigd.

Norberto Chatlein, Thomas Hudson en Eduardo Emperador, wij zijn trots op u en willen u gaarne een herinnering aan dit zilveren collectantenschap geven in de vorm van een mooi diploma en bovendien een schilderij, voorstellende de Heilige Familie.

Moge het u alle drie gegeven zijn nog vele jaren uw nuttig werk in gezondheid te verrichten ten nutte van de parochie van de Heilige Familie.

De Pastoor, Pater Theodorus Exler O.P., beantwoordde de toespraak van Drs. Mulders, waarbij de Pastoor uitging van het Schriftwoord: „Zonder Mij kunt gij niets doen" — een thema, dat in de afgelopen dagen voldoende was beklemtoond. De kerk was er voor iedereen. Hier klonk als eens uit Martha's mond: „Zie de Meester is daar en Hij roept u". Met een hartelijk dankwoord aan allen en een gelukwens aan de drie jubilerende collectanten werd deze zeer drukke receptie besloten.

Spade in de dag werd in de weer geheel gevulde kerk een pontificaal lof gehouden door Z.H.E. Mons. P. I. Verriet O.P., geassisteerd door Pater Vicarius, Pater Hulsman en Pater Gallé. De Pastoor van St. Theresia, Pater Henricus Penninx O.P. besloot de rij predikanten en wees in zijn predicatie op de plicht van dankbaarheid voor de parochianen tegenover God, tegenover het Apostolisch Vicariaat en tegenover alle priesters en religieuzen. Het was een slotwoord, dat na de ampele behandeling der Heilige Sacramenten op de voorgaande avonden, ter plaatse was. Want dankbaarheid kweekt liefde en liefde samenwerking. En samenwerking tussen de geestelijkheid en het volk der parochie is nodig om vruchten te oogsten. Vruchten, die blijven tot in eeuwigheid.

Het was een schoon slot van het triduum en een goed begin voor een volgende kwart-eeuw.

HET ONGELUK OP DE ISLA.

Officieel vernemen wij van de Directie der C.P.I.M. omtrent het ongeval van Vrijdag, dat dit plaats vond in de zuurstoffabriek nabij de reparatiewerkplaats.

Het is komen vast te staan, dat 2 zuurstofcylinders zijn ontploft, die behoorden tot een in de haven liggend schip. Door dat schip werd namelijk gevraagd om de cylinders op te vullen. Dit is iets, dat altijd gedaan wordt voor de schepen, die Curaçao aandoen, alsmede voor andere instanties. De C.P.I.M. is de enige onderneming op Curaçao, die daartoe in staat is.

Onder het vullen van de cylinders zijn deze ontploft met het noodlottige gevolg, dat 7 personen werden gewond. Van die 7 personen werden 3 zwaar gewond, 3 ernstig gewond en 1 licht gewond. Van de zwaar gewonden is één op Zaterdag overleden. In de toestand van de overige zwaar gewonden is niet veel verandering gekomen. De crisis is nog niet voorbij, zodat de doktoren nog niet kunnen mededelen of het leven van deze mensen behouden zal kunnen worden.

Toen het ongeval plaats vond heeft de E.H.B.O.-dienst van de C.P.I.M. op zeer efficiënte wijze gewerkt. Men was zeer vlug ter plaatse en verleende de eerste hulp. Ook Dr. De Hartog van de C.P.I.M. verscheen binnen enkele minuten. De namen van de gewonden zijn als volgt:

Rudolph Barron (inmiddels overleden), W. M. C. Oostburg, Th. R. Barzei, J. C. Martis, R. K. Beeldsnijder, E. G. C. Kolf en E. A. Jamanika.

In verband met hetgeen wij op Zaterdag schreven deelt de Directie ons mede, dat het niet in haar bedoeling gelegen heeft nieuws aan het publiek te onthouden. Het niet tijdig inlichten van de Redactie heeft berust op een misverstand waarvoor de Directie haar spijt tot uitdrukking bracht.

J. H. BOAS KOMT.

De Heer J. H. Boas, Oud-Hoofd van de Gouvernementspersdienst te Paramaribo, Suriname, zal naar verluidt aanstaande Donderdag te Willemstad aankomen. De Heer Boas, die op weg is naar New York, zou ongeveer 10 dagen in onze hoofdstad blijven. In Suriname wordt de Gouvernementspersdienst tijdelijk waargenomen door den Heer A. J. Morpurgo, redacteur van het katholieke blad „De Surinamer".

CAUSERIE MAX TAK.

Op de gebruikelijke gezellige wijze heeft Max Tak dezer dagen een causerie gehouden over instrumentatie en muziekcitiek. Beide onderwerpen trokken de algemene belangstelling, ook al door de vlotte wijze, waarop de Heer Tak weet voor te dragen. Met name het tweede gedeelte des avonds over de muziekcritiek was buitengewoon levendig, hetgeen werd mogelijk gemaakt, doordat Max Tak die zijn journalistieke en kunstenaarsloopbaan, begon door vraaggesprekken met leeuwentemmers en tenslotte muziekcriticus van de Telegraaf werd, zijn woord met voorbeelden uit 25 jaren kan verluchten.

De volgende causerie zal plaats vinden Vrijdag 29 Januari as. 20 uur in de Hendrikschool.

IS OOK UW BRIEF ERBIJ?

Altorf H. G. W., Salinja 182; **Brugman** Hans, C.P.I.M.; **Bos** Albregt Johannes; Hoeve Jacobus Adriaan van; **Jong,** Johan de (Af. Linnaeusparkweg 17, Amsterdam); **Krimpen** G. van, C.P.I.M.; **Lederer,** Hans; **Maduro,** A. Pietermaai 61; **Overduin** Frans; **Steensma** Sjoerd; **Sart** Emile; **Verwoerd** Leo; **Voorhoeve** Benita. Brieven af te halen op het kantoor van het Nederlands Rode Kruis te Pietermaai.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Uitslagen van Zondag 17 Januari: Staco — Excelsior 2—0; Blauwwit — S.O.A. 0—3; Ajax — Centrum Santa Rosa 2—3.

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE.

Afdeling Athletiek.

De Athletiek Commissie deelt ons mede:

Officiële wedstrijdkalender voor het eerste halfjaar 1943.

7 Februari veldloop op Brakkeput voor A klasse en Junioren.

7 Maart 5 kamp 100m. hardlopen; 400 m. hardlopen, hoogspringen, kogelstoten, speerwerpen.

Op het Rif sportterrein:

31 Maart 1 Junioren wedstrijden op Brakkeput; 2 veldloop voor A klasse.

2 Mei revanche wedstrijden voor het kampioenschap op het Rif sportterrein.

23 Mei 1 Junioren wedstrijden op Santa Rosa; 2 wegwedstrijden voor A klasse van Brakkeput naar Santa Rosa.

Deze wedstrijden zijn geheel open: d.w.z. iedere athleet op Curaçao kan hierop inschrijven.

ROND PRINS(ES)...

Uit Ottawa wordt gemeld, dat Prinses Juliana tot en met gisteravond nog niet naar het hospitaal gebracht was. Prins Bernhard heeft intussen een bezoek gebracht aan de vertrekken, die in het hospitaal voor de Prinses in gereedheid zijn gebracht en er zijn goedkeuring over te kennen gegeven.

HEILDRONK.

Naar wij vernemen, zal in de Club „De Gezelligheid" een heildronk ingesteld worden ter gelegenheid van de geboorte van den Oranje-telg. Dit zal plaats vinden op de officiële dag der viering, om 11 uur des morgens, dus aansluitend op het Openbaar Gehoor ten Paleize.

ARUBA.

WATERBORING OP ARUBA HERVAT.

Telegrafisch vernemen wij hedenmorgen uit Aruba, dat de vier-duims buizen en boren op Aruba gearriveerd zijn voor het boren naar water en dat de werkzaamheden thans worden voortgezet.

FRÈRE APPOLINAIRE OP ARUBA.

Frère Appolinaire bevindt zich weer sinds de vorige week op Aruba. Naar wij vernemen had Frère Appolinaire een onderhoud met den Gezaghebber, doch waar het gesprek over ging, kon voorlopig niet vermeld worden, doch wel hadden wij een onderhoud met Frère Appolinaire die ons een 100% verzekerng gaf omtrent de aanwezigheid van het zoete water. Toen wij de quaestie van diepte vermelden, zei ons Frère Appolinaire, dat zulks moeilijk precies te zeggen is, doch dat hij de geraamde diepte vaststelde op 902 voet, met een speling van zegge 5 à 10%.

Hij verklaarde, dat volgens hem de rotslaag niet ver meer is. Zodat het weer heet: afwachten!

DE REGENVAL.

Hier volgt de regenval gedurende December 1942:

Oranjestad 12 regendagen met een totaal van 138.4 mm.; Lago 22 regendagen met in totaal 150.4 mm.; Santa Cruz 12 regendagen, met in totaal 173.0 mm.; Noord 1 regendag met een totaal van 45 mm.

POLITIE-BERICHTEN.

Van 4 t/m 11 Januari.

De manspersoon P.P.P. deed aan de politiewacht aangifte van eenvoudige mishandeling op 31 December ll. door den schutter M.R.M. tegen hem gepleegd. Een onderzoek wordt ingesteld.

Werd telefonisch assistentie gevraagd voor een burentwist op Savaneta. Bij aankomst van een patrouille, bleek de manspersoon J.N. met diens schoondochter ruzie te hebben gemaakt over een oude familie-quaestie. De vrouw was hierdoor zo overstuur geraakt, dat de hulp van den dokter was ingeroepen. Bedoelden man is aangezegd zich niet meer naar de woning van zijn schoondochter te begeven.

Werd door den dokter De la Fuente van Savaneta telefonisch medegedeeld dat een manspersoon gewond was binnengebracht, die door een militaire pick-up zou zijn aangereden en zonder zich om het slachtoffer te bekommeren was doorgereden. Bij een onmiddellijk ingesteld onderzoek bleek, dat de schutter S.E., die onder de invloed van drank verkeerde, bedoelde man genaamd K.S. op de hoofdweg op Savaneta had aangereden.

De bestuurder van huurauto 186-H genaamd R. C. deed aangifte, dat zijn auto in de Bernardstraat, ter hoogte van de garage van Pereira, door een hem tegemoet komende auto was aangereden, waarbij zijn auto aan de linkerachterzijde een weinig werd beschadigd en de bestuurder daarvan was doorgereden. Bij een ingesteld onderzoek bleek de bestuurder van auto 354-A, genaamd B.V. in botsing met eerstgenoemde auto te zijn geweest. Naar de schuldvraag wordt een verder onderzoek ingesteld.

De manspersoon G. B. wonende te St. Nicolaas verzocht assistentie voor zijn niet inwonenden zoon, die in een dronken toestand het meubilair vernielde. Hij is overgebracht naar de politiekazerne alwaar hij ter ontnuchtering in bewaring is gesteld.

De 50-jarige werktuigkundige H.L. V. heeft aangifte gedaan van te zijn mishandeld door zekeren F. F., die hem enige vuistslagen in het gezicht zou hebben toegebracht. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

De 39-jarige wasvrouw R.L.H. heeft aangifte gedaan van te zijn mishandeld door zekeren J.T., die haar daarbij tevens bedreigd zou hebben. T. zou der vrouw met een gummislang verschillende slagen hebben toegebracht en met een koevoet hebben bedreigd.

Terzake verduistering van een bedrag van $ 28.— is proces-verbaal opgemaakt tegen den 26-jarigen H.J.

Aangifte terzake bedreiging is gedaan door de 48-jarige huisvrouw L.T., geboren L.H. De bedreiging zou zijn gepleegd door haar zoon N.T. Tegen dezen jongeman wordt proces-verbaal opgemaakt.

Montgomery hernieuwt zijn offensief.

Operaties van Geallieerde vliegtuigen op grote schaal boven Libye, Tunis, de Middellandse Zee.

Uitgebreide luchtaanvallen van Geallieerden op Birma.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Januari 1941.

18. Mannen van 36 - jarige leeftijd worden in Groot Britannië ingeschreven voor militaire dienst. Hiermede wordt het aantal mannen onder de wapenen gebracht op 3.000.000.

19. In de haven van Valetta op Malta wordt de 23.000 ton grote Illustrious door bommen zwaar beschadigd.

Southampton ondergaat een aanval van brandbommen.

20. In Afrika blijven de Italianen zich terugtrekken, achtervolgd door Britten en Australiërs.

21. In het Parlement kondigt minister Ernest Bevin aan, dat de Britse Regering besloten heeft alle werkende mannen en vrouwen te registreren voor arbeid in de oorlogsfabrieken.

De Verenigde Staten van Noord-Amerika heffen het „moreel beslag op de schepen" op voor de uitvoer naar Rusland van vliegtuigen, machineonderdelen en vliegtuigbenzine. Dit beslag werd gelegd op 2 December 1939, toen de Russen tegen Finland streden.

Kolonel William J. Donevan komt in Sofia aan op zijn rondreis door Europa als een der persoonlijke gezanten van President Rosevelt voor het inwinnen van inlichtingen betreffende de oorlog.

23. Minister - President Winston Churchill verklaart in het Lagerhuis, dat, met inbegrip van de Home Guard, Engeland nu een leger heeft van 4.000.000 gewapende en geuniformde mannen.

De Britse Admiraliteit maakt bekend, dat de Middellandse Zeevloot meer dan 54.000 Italiaanse gevangenen en talrijke buit gemaakte tanks uit de Westelijke woestijnkust van Afrika heeft overgebracht naar Britse bases.

Wendell L. Willkie verlaat New York met de Yankee Clipper op weg naar Londen. Hij wordt vergezeld van Landon K. Thorne, bankier, en John Coivles president van het Minneapolis Star-dagblad.

De Britse Admiraliteit maakt het verlies bekend van de torpedojager „Hyperion".

23. In zijn tegenkanting van de leen- en pachtwet verklaart Kolonel Charles A. Lindbergh, dat „een invasie door de lucht over de Oceaan naar zijn geloven absoluut onmogelijk is zowel nu als ook in de toekomst." Hij pleit voor een vrede door onderhandeling.

24. In Roemenië wordt er als resultat van een 4-daagse opstand van een gedeelte van de IJzeren Garde een nieuw militair bewind opgezet door Ion Antonescu. Al degenen, die in het bezit van wapenen zijn, moeten die binnen 24 uur afstaan op straffe van de doodstraf. Het leger neemt het toezicht op zich van bijkans alle fabrieken van het land.

Maarschalk Pétain maakt in Vichy de vorming bekend van een nieuw raadgevend lichaam bestaande uit 188 leden, gekozen uit alle geledingen van de Franse bevolking. Dit raadgevend lichaam zal alleen bijeenkomen, wanneer Pétain dit nodig oordeelt.

HET ACHTSTE LEGER VALT AAN.

Een communiqué van Caïro maakte bekend, dat het 8e Britse leger op Vrijdag tot het offensief overging in Libye en dat de strijd op Zaterdag „met succes werd voortgezet". Het communiqué zeide, dat de vijand zich terugtrok van de gehele linie te Buerat el Hsun, op 320 kilometer ten Oosten van Tripoli. De Britten hervatten wederom de achtervolging van Rommels strijdkrachten en waren gisteravond in nauw contact met zijn achterhoede in de Sedada-oasis in het gebied van Bir Ala.

Sedada is een gemeente, die op enige afstand van de zee het land in ligt op ongeveer 105 kilometer ten Westen van Buerat el Hsun. Enkele gevangenen werden genomen en enkele tanks veroverd. Geallieerde vliegtuigen trokken vooruit met de oprukkende troepen en vielen kleine concentraties van asvoertuigen aan. Luchtaanvallen werden uitgevoerd over grote gebieden in de achterhoede van de voorste grondstrijdkrachten. In de nacht van Vrijdag werd het gebied van Tripoli aangevallen door vliegtuigen van het commando in het Midden-Oosten. Hierdoor werden branden veroorzaakt. De bommenwerpers keerden gisteren terug naar Tripoli, de voornaamste voorraadhaven van de as in Libye en de enige volgende stad tussen Rommels strijdkrachten en de Tunische grens. Het communiqué meldde gisteren geslaagde „indringer-operaties" tegen vijandelijke voertuigen in Tripolitanië, waardoor wordt te kennen gegeven, dat Rommels gemotoriseerde strijdkrachten zich reeds over de Tunische grens begeven (Caïro, (AP) 17.1).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAÏRO.

Het gezamenlijk oorlogscommuniqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Gisteren duurde onze opmars voort. Onze troepen hebben het gebied van Seda-Bir Tala bezet in opvolging van de vijandelijke terugtrekking in Noordwestelijke richting. Tegen de avond waren onze strijdkrachten in contact met den vijand in het gebied van Tayorga-Bir Dufan-Beni Ulid op ongeveer 130 kilometer ten Noord-Westen van de stelling bij Buerat.

In de loop van deze operaties namen wij enkele gevangenen. De Geallieerden luchtstrijdkrachten zetten hun voortdurend offensief voort op het gevechtsgebied.

Onze gevechtsbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen vonden vele goede objecten en deden aanvallen op vijandelijke transport-colonnes, die zich naar het Westen terugtrokken. Belangrijke schade werd aangericht.

Gedurende de voorgaande nacht vielen onze bommenwerpers, die in groten getale opereerden, vijandelijke concentraties van terugtrekkende colonnes aan op de kustwegen tussen Zliten en Misurata. Dezelfde nacht werd Tripoli gebombardeerd en werden branden veroorzaakt.

Indringers, die opereerden tegen voertuigen op de weg tussen Sfax en Tripoli veroorzaakten belangrijke schade. Vijandelijke activiteit boven Tobruk had tot resultaat, dat 4 uit de 6 bommenwerpers werden neergeschoten. 3 Werden vernield door nachtgevechtsvliegtuigen en 1 door het vuur van de grond. Gisteren werd Tripoli wederom gebombardeerd en 2 vijandelijke schepen werden met succes aangevallen nabij het Westelijk deel van Tunis. Het vliegveld op het eiland Lampedusa werd ook aangevallen. Van de bovengenoemde uitgebreide operaties keerden 5 onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 18.1).

DE BRITSE OPMARS IN LIBYE.

Stephen Barber seint uit Caïro:

Het 8e Britse leger trekt over Libye na Rommels defensies te Buerat el Hsun gebroken te hebben en bevindt zich reeds op 160 kilometer van Tripoli in een aanval, die klaarblijkelijk tot doel heeft om Misurata en andere punten aan de Afrikaanse kust te passeren. Het communiqué van Generaal Montgomery's Hoofdkwartier maakte bekend, dat de voorhoede van het 8e Britse leger de omgeving van Beni Ulid bereikt heeft, waardoor te kennen wordt gegeven, dat zijn strijdkrachten een rechte lijn volgen over de Tripolitaanse „homp" in een poging Tripoli te bereiken over de kortste route.

Montgomery's bekendmaking zeide, dat zijn strijdkrachten gisteravond met den vijand in contact waren in het gebied tussen Beni Ulid en de kustdorpen Tayorga en Bir Dufan na in het geheel 130 kilometer voortgang te hebben gemaakt (Caïro, (AP) 18.1).

GEALLIEERDE LUCHTAANVALLEN IN TUNIS.

Gemeld wordt, dat Geallieerde oorlogsvliegtuigen gisteren Rommels voorraadlinie aanvielen te Sfax aan de Golf van Gabès, terwijl Hurricane-bommenwerpers de Duitsers bestookten nabij Medjez el Bab en Tebourba (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 17.1).

COMMUNIQUÉ VAN HET BRITSE MINISTERIE VAN LUCHTVAART.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Berlijn werd in de nacht wederom aangevallen door een grote strijdmacht van onze bommenwerpers. Een grote lading bommen werd geworpen en tegen het einde van de aanval woedden er grote branden.

Boven het doelgebied waren er enkele wolken, doch over de grootste afstand vlogen onze bommenwerpers in helder maanlicht. Er hadden vele luchtgevechten plaats met vijandelijke gevechtsvliegtuigen, waarvan een werd vernield. Vliegtuigen van het Gevechtscommando op indringer-patrouilles vielen vijandelijke verkeers-objecten aan in Frankrijk, België en Nederland. 22 Onzer bommenwerpers worden vermist" (Londen, (AP) 18.1).

AANVAL OP EEN JAPANS CONVOOI TEN ZUIDEN VAN BIRMA.

Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in New Delhi gaf het volgende communiqué uit:

„Zware bommenwerpers van het 10de luchtcorps vielen op 15 Januari een geëscorteerd vijandelijk convooi aan ver ten Zuiden van Rangoen. Voltreffers werden geplaatst op een vrachtschip van 7000 ton. Wrakstukken werden over de zee gestrooid. Men zag de bemanning het schip verlaten. Tevens gelooft men, dat een schip van 5000 ton beschadigd werd als resultaat van bijna-treffers.

Het scheen echter in staat te zijn op eigen kracht verder te varen. Op dezelfde dag vielen gevechtsvliegtuigen van onze bases in Brits Indië het Westelijk deel van Birma aan. Het slechte zicht hinderde het waarnemen der resultaten, doch het vijandelijke Hoofdkwartier ten Noorden van Maingkwan en de voetbrug te Taiphaga werden gebombardeerd en beschoten. Van deze operaties keerden al onze vliegtuigen veilig terug" (New Delhi, (AP) 17.1).

HEVIGE BOMBARDEMENTEN OP BIRMA.

Een serie oorlogsbulletins onthulde, dat Noordamerikaanse en Britse vliegers in offensieve operaties tijdens het weekeinde uit het Oosten en het Westen verpletterende slagen toebrachten aan de Japanners in het bezette Birma en in het Zuidwestelijk deel van China. In Tsjungking maakte Generaal Joseph Stillwells Hoofdkwartier bekend, dat Bhamo, de vooruitgeschoven Japanse voorraadbasis in Birma, practisch onhoudbaar is geworden door luchtbombardementen en beschietingen, die de pakhuizen, benzine-opslagplaatsen en scheepvaart vernietigden of ernstig beschadigden. Twee dagen geleden verdedigden P-40 gevechtsvliegtuigen hun basis in Westelijk Yunnan hoewel zij 3 tegen 1 in de minderheid waren. Het communiqué zeide, dat 4 0-jagers werden neergeschoten, 4 andere mogelijk vernield werden en 1 Japanse bommenwerper vernield werd. Officieuze berichten zeiden, dat het aantal toegebrachte verliezen misschien 3 meer was. Zeer weinig schade werd aangericht door de Japanse bommen. In een snelle represaille strooiden Noordamerikaanse middelzware bommenwerpers tonnen aan bommen op de Japanse basis te Lasjio.

Van de Brits Indische zijde vielen vliegtuigen van de Royal Airforce driemaal de Japanse stellingen aan te Rathedaung en in andere delen van Birma. 2 Kleine rivier-stoomboten werden beschadigd alsook andere vaartuigen. Dit volgde op de aanval, die in de nacht van Zaterdag werd uitgevoerd op het Japanse vliegveld te Toungoo, waar bommen vielen op de startbaan en omliggende gebieden. De Japanners deden twee aanvallen op het gebied van Tsjittagong. In de eerste aanval op het Fenny-vliegveld waren de verliezen en schade gering. Een Japans vliegtuig werd vernield en verschillende andere werden beschadigd. In de afgelopen nacht werd een korte aanval gedaan door enkele vliegtuigen. De Britten zeiden, dat de schade gering is, hoewel enkele ongevallen te betreuren waren onder het dienst-personeel (New Delhi, (AP) 18.1).

NOODLANDING VAN NOORDAMERIKAANSE VLIEGTUIGEN OP PORTUGEES GEBIED.

Uit Lissabon wordt gemeld, dat 11 Noordamerikaanse vliegtuigen geland zijn op het vliegveld van Lissabon. Meer dan 50 vliegtuigen werden gezien, die over Portugal heen, in Zuidelijke richting vlogen (Lissabon, (AP) 17.1).

De Duitse radio beschreef deze vliegtuigen als „jagers". Men zeide, dat zij door de Portugese Regering in beslag werden genomen en dat de bemanning ervan werd geïnterneerd. Het Duitse bericht deelde mede, dat de vliegtuigen om ongeveer 15 uur landden, als gevolg van een benzine-tekort (New York, (AP) 15.1).

Nader wordt uit Lissabon medegedeeld, dat 11 Airacobras om 14.45 uur zijn geland op Portugees gebied, terwijl een Vliegend Fort, hetwelk zij escorteerden, over het veld heen vloog. Het Vliegende Fort vloog verder in Zuidelijke richting, nadat de gevechtsvliegtuigen waren geland. De Noordamerikaanse vliegers gaven zich over aan de militaire overheden, die op het vliegveld gestationeerd zijn en zullen voor de duur van de oorlog worden geïnterneerd. Ook de vliegtuigen zullen tot het einde des oorlogs in Portugal worden geherbergd (Lissabon, (AP) 17.1).

GROTE RUSSISCHE SUCCESSEN.

Wat het middagcommuniqué meldt.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt:

„Gedurende de nacht van 17 Januari zetten onze troepen in het gebied van Stalingrad, ten Zuiden van Voronesj, in de Noordelijke Caucasus en in de gebieden aan de beneden-Don en aan de Noordelijke Donets hun gevechten voort in dezelfde richtingen als tevoren.

In het gebied van Stalingrad waren onze troepen gewikkeld in het opruimen van de omsingelde Duitse fascistische troepen. De afdeling van een formatie brak de weerstand van den vijand en maakte voortgang. Als resultaat van de gevechten werden meer dan 1000 Hitlerieten gedood en 850 gevangen genomen.

Wij veroverden een grote hoeveelheid oorlogsmateriaal, waaronder 20 vliegtuigen, 38 tanks, 14 mortieren met 6 lopen, meer dan 1000 geweren en automatische geweren, 93 machinegeweren, 20.000 granaten, 21 radio-stations en 91 kanonnen.

Ten Zuiden van Voronesj ontwikkelden onze troepen hun offensief en veroverden zij verschillende bewoonde plaatsen. In de gevechten om een krachtig versterkt Duits weerstandscentrum ruimden de manschappen van een afdeling van het Rode leger het gehele Duitse garnizoen op en veroverden zij nog een andere bewoonde plaats. Onze troepen namen 1255 Duitse officieren en manschappen gevangen, waaronder een kolonel.

In het gebied van de Noordelijke Donets voerden onze troepen geslaagde offensieve operaties uit. In een sector verdreven Russische strijders de Duitsers uit 3 bewoonde plaatsen. Ongeveer een bataljon van de Duitse infanterie werd weggevaagd. 7 Tanks werden ontwricht of in brand gezet, 20 kanonnen vernield en 300 gevangenen gemaakt.

De volgende materialen werden veroverd: 2 Tanks, 20 kanonnen, 50 vrachtwagens, 2 opslagplaatsen met belangrijke oorlogsmaterialen. In de Noordelijke Caucasus bezetten de Sovjets-troepen verschillende bewoonde plaatsen en spoorwegstations. Felle gevechten zijn in voortgang aan de Westelijke rand van een grote bewoonde plaats. Na een machtig artillerie-vuur tegen de vijandelijke stellingen overweldigden de mannen van het Rode leger de gebouwde fortificaties en mijnenvelden en braken zij door in de buitenwijken van een plaats na de vijandelijke weerstand gebroken te hebben. 450 Hitlerieten werden gedood in straatgevechten. 5 Tanks en 13 vrachtwagens werden verband of ontwricht en oorlogsmateriaal en gevangenen genomen.

In een andere sector achtervolgden de garde-cavaleristen den terugtrekkenden vijand en werd een compagnie van de vijandelijke infanterie uiteengeslagen en gedeeltelijk vernietigd. De verovering van Velikie Lukie veroorzaakte een paniek en grote onrust onder de Duitsers. In een poging deze zware nederlaag te verbergen heeft het Duitse Commando te beginnen op 3 Januari dagelijks valse bekendmakingen gepubliceerd, volgens welke Velikie Lukie nog in Duitse handen zou zijn.

Kort geleden deelde het Duitse Informatie-bureau mede, dat een strijdmacht van Duitse tanks was doorgebroken naar Velikie Lukie en dat het garnizoen aldaar was versterkt. Terwijl Duitsland deze valse berichten fabriceerde concentreerde het Duitse commando schok-formaties ten Zuid-Westen en Noord-Westen van Velikie Lukie en deed een wanhopige poging om de stad te heroveren. Het Duitse plan was eenvoudig om de verovering door het Rode leger te ontkennen en zonder te letten op de verliezen door te breken naar de stad en deze te hernemen.

Na een grote strijdmacht geconcentreerd te hebben, deden de Duitsers felle tegenaanvallen. Het Sovjet-commando verwachtte evenwel het Duitse plan en nam op tijd de nodige voorzorgsmaatregelen. Onze troepen putten den vijand uit door herhaalde slagen en brachten hem hevige verliezen toe. Het Duitse offensief werd gebroken en mislukte. De Duitse troepen bereikten hun doel niet en Velikie Lukie is in Russische handen gebleken sedert 1 Januari" (Moskou, (AP) 18.1).

NIEUWS UIT AUSTRALIË.

— Australische troepen krijgen als onderdeel van hun geregelde militaire oefening les in hoe zij zich moeten voeden in het oerwoud zoals de inboorlingen doen. De nieuwe opleidingscursus is er op berekend den soldaat onafhankelijk te maken van voedselvoorziening, wanneer hij afgesneden wordt. Den soldaten wordt geleerd hoe water te onttrekken aan de wortels van bomen en aan schelpen, die in drogende modder steken: dat de bast van sommige bomen vissen bedwelmen en ze binnen een uur aan de oppervlakte van het water brengen en dat grassoorten, distels en mierenelteren eetbaar kunnen gemaakt worden. Sommige bolplanten zijn voor de inboorlingen zelfs hele lekkernijen. De militaire overheden geven toe dat het wel geen luilekkerland zal wezen, maar in ieder geval kan een soldaat weken in het leven blijven.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Een klein vijandelijk voorraadschip werd Zaterdag te middernacht tot zinken gebracht binnen enkele kilometers van het eiland Djerba in het Zuiden van de Golf van Gabès door lichte strijdkrachten onder commando van Kapiteit K. Stevens (DSO, DSC, RN)".

— **Londen:** Het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide: „Gisteravond vroeg en wederom tegen het aanbreken van de dag naderden vijandelijke bommenwerpers Londen, doch weinig van hen drongen door in de buitenste defensies. Bommen werden geworpen op enkele plaatsen in groter Londen en elders in het Zuid-Oosten van Engeland. De schade is gering en was voornamelijk beperkt tot huizen".

— **Londen:** De Duitse radio deelde mede, dat de Luftwaffe het gebied van Moskou in de afgelopen nacht aanviel.

— **Londen:** De afweerkanonnen bij de monding van de Theems kwamen tegen het middaguur in actie. Een vliegtuig werd gehoord op grote hoogte. Geen bommen schijnen geworpen te zijn.

— **Moskou:** De Russen maakten grote winsten bekend aan het gehele Oostelijke front van Velikie Lukie tot het hart van de Caucasus. Wat vooral opviel van de nieuwe winsten was het oversteken van de Donets, de laatste natuurlijke versperring voor Rostov en een snelle nieuwe aanval in de richting van Charkov, van Voronesj uit. Naar gemeld wordt zou de Donets zijn overgestoken op ongeveer 20 kilometer ten Zuid-Oosten van Kamensk en 135 kilometer ten Noord-Oosten van Rostov. Ten Zuiden van deze wig was een andere Russische strijdmacht in aanvalspositie opgesteld op slechts 95 kilometer ten Oosten van Rostov en in de Noordelijke Caucasus drong een derde langs de spoorlijn van Tikhoretsk naar Novorossisk voort op slechts 35 kilometer van Salsk af, een spoorwegcentrum op 160 kilometer ten Zuid-Oosten van Rostov. De Russen zeiden, dat hun strijdkrachten vechten op de straten tegen een garnizoen van de as in een andere grote, niet nader genoemde stad in de Noordelijke Caucasus.

— **12.15 uur: Prinses Juliana in Hospitaal. Deze voorzorgsmaatregelen zijn genomen wegens de zeer slechte weersomstandigheden in Ottawa.**

De Pausen als Vredevorst - IV

BENEDICTUS XV EN WERELDOORLOG I.

Bij de troonsbestijging van Benedictus XV was juist Wereldoorlog I uitgebroken en deze Paus bezette de Pauselijke stoel nog de eerste jaren na de oorlog, zodat aan Benedictus XV ruimschoots gelegenheid is gegeven, zijn liefde voor de vrede voor geheel de wereld te doen schitteren.

Deze Paus Benedictus XV is Giacomo della Chiesa, dien wij bij de interventie van Leo XIII inzake het Spaans-Duitse geschil over de Carolinen en de Palaos-eilanden, in 1885, reeds als auditeur bij de arbitrage hebben ontmoet.

Moeilijk was de rol, die Benedictus te vervullen had, want bij beide partijen stonden Zijn zonen, de katholieken tegenover elkander en de stappen, die Hij deed, waren steeds blootgesteld aan verkeerd begrijpen of uitgelegd te worden als partij kiezen.

Reeds in zijn eerste encycliek „Ad beatissimi Apostolorum, waarin Hij alle algemene vraagstukken, die de noden der christenheid raken, behandelt, is het grootste gedeelte gewijd aan de oorlog. Hij beschouwt deze uit zedelijk oogpunt en wijst de omstandigheden en de oorzaken in de geestelijke orde aan, die zulk een vreselijk gebeuren mogelijk maken.

Oorzaken des oorlogs.

De Paus onderscheidt vier blijvende oorzaken:

1) Het vergeten der liefde, 2) de minachting van het gezag, 3) de klassenstrijd, 4) de genotzucht.

De toon des Pausen is smartelijk, men voelt, dat een vaderhart pijnlijk getroffen is door de afgrijselijkheden, waarvan het getuige moet zijn. Krachtig verheft Benedictus XV zich een weinig later tegen de onrechtvaardige schennis der Belgische neutraliteit en tegen de ongerechtigheden door de oorlogvoerenden bedreven in een brief, gericht tot Cardinaal Mercier, den voorvechter der Belgische onzijdigheid.

Onwillekeurig denkt men aan het protest van Pius XII tegen een schending der neutraliteit op nog grotere schaal, maar natuurlijk wel weer door Duitsland, toen in Mei 1940 Nederland, België en Luxemburg werden geïnvadeerd.

Benedictus XV dan heeft ook in het Consistorie van 22 Januari 1915 nog eens krachtig zijn stem verheven tegen alle ongerechtigheden in de oorlog bedreven. Een duidelijke toespeling maakt Benedictus XV op de woorden van den rijkskanselier Von Bethman Holweg, die de schennis van België erkend had, als een onrechtvaardigheid tegen het volkenrecht en de trouw der verdragen, maar die deze verdedigd had, door te zeggen: dat de aard van het gevaar, dat Duitsland te bezweren had, een tijdelijke onrechtvaardigheid, welke later hersteld zou worden, verontschuldigde, de Belgische onzijdigheid is door ons met voorbedachten rade geschonden, om een groter gevaar te bezweren.

De Paus antwoordt daarop, door te zeggen: **de rechtvaardigheid en het recht schenden is onder geen voorwendsel veroorloofd.**

Dat Benedictus XV met deze woorden Duitsland bedoeld had, wordt door dezen nog eens bevestigd in de brief van 6 Juli 1914, geschreven door den cardinaal-staatssecretaris en gericht tot den Belgischen minister Jules van de Heuvel.

De Paus trachtte tevens door verschillende verklaringen en bemoeiïngen de gevolgen van de rampzalige oorlog te verzachten. Reeds in de maand November 1914 richt hij tot alle oorlogvoerenden het verzoek, de dag van Kerstmis tot een dag van vrede te maken en op dit grote feest alle vijandelijkheden te staken. Zijn pogen had echter geen succes, evenmin als de poging van Pius XII in 1939, welke toen door Churchill van de hand gewezen werd.

Men verschool zich in 1914 achter het verschil in kalender voor het Westerfront en het Oosterfront, maar vooral waren de oorlogvoerenden bevreesd, dat de tegenpartij verraad zou plegen door munitie te vervoeren en toebereidselen te maken voor een aanval.

Beleefd en eerbiedig werd het verzoek van de hand gewezen. Meer succes beleefde Benedictus XV van andere pogingen.

Bemiddeling inzake gewonden, krijgsgevangenen, gedetineerden.

Op 19 December 1914 tracht hij van alle oorlogvoerenden de uitwisseling te verkrijgen van alle gewonden, die voor het verder verloop van de oorlog niet meer in staat waren, de wapenen te dragen. De strijdende partijen zonden alle een toestemmend antwoord.

Hetzij door persoonlijke tussenkomst, hetzij tezamen met andere onzijdige mogendheden strekte Benedictus XV zijn liefdadig werk nog verder uit.

Op 11 Januari 1915 bepleit Hij het in vrijheid stellen van burgerlijke gedetineerden, vrouwen en kinderen, en mannen, die te jong of te oud waren of om andere redenen vrijgelaten konden worden. Daardoor werd een aanzienlijk aantal onschuldigen, of personen, die aan de krijgsdienst vreemd waren, losgelaten.

Op 23 Augustus 1915 neemt Hij het initiatief om zieke gevangenen onder te brengen op neutraal gebied. Hij werd hierbij krachtig gesteund door de Zwitserse regering en door andere neutrale mogendheden. Een weldaad, die velen is ten goede gekomen: in een bevriend land verzorgd te worden in plaats van bij den vijand en vooral bezoek te mogen ontvangen van hun familieleden was voor de arme zieken een ontzaglijke verlichting in hun lijden.

Eind Augustus 1915 verkrijgt de Paus de Zondagsrust in de gevangenkampen.

Aangemoedigd door dit welslagen gaat Benedictus XV, 18 Juli 1916, een stap verder, vraagt en verkrijgt de overbrenging naar onzijdig gebied van huisvaders, die gevangen genomen zijn: nl. alle gevangenen die gehuwd waren en een huisgezin hadden, die reeds een zekere leeftijd bereikt hadden, die kinderen bezaten en die reeds een tijdlang in gevangenschap verkeerden, zouden bevrijd worden en ondergebracht op onzijdig gebied, waar zij beter behandeld zouden worden en waar zij vooral hun vrouw en kinderen konden weerzien.

Benedictus tracht met alle middelen, de rampen van de oorlog te lenigen. Het zedelijk, godsdienstig en geestelijk overwicht, dat het Pausdom kenmerkt, wordt in vereniging met het Rode Kruis, aangewend, om het lijden te verzachten. „Inter arma caritas", het devies van het Rode Kruis, kan met nog meer recht dat van de Heilige Stoel genoemd worden, liefde en nog eens liefde te midden van het geweld der wapenen.

Richtlijnen voor vrede omvatten Volkenbondsgedachte en beperking der bewapening.

Op 28 Juli 1915 doet Benedictus XV weer een beroep op de oorlogvoerenden, om tot vrede te komen. Dit beroep is de voorloper van de belangrijke vredesboodschap van 1917.

Hij geeft daarin de lijnen aan, volgens welke de vrede zou kunnen gesloten worden en als eenmaal de vrede gesloten is, de inrichting der wereld kan ter hand genomen worden. Vooral legt hij de nadruk op het rechtvaardig begrip der nationaliteitsidee. Hij verklaart, dat er iets waars en rechtvaardigs ligt in de verlangens der volken.

In vroegere vredesverdragen heeft men het ongeluk gehad, geen rekening te houden met die verlangens en alles te regelen volgens het politiek evenwicht. Zo ontstonden valse toestanden, waardoor de onderdrukte volken steeds het verlangen bleven behouden, zich te bevrijden door het geweld der wapenen.

In het consistorie van 4 December 1916 verheft Benedictus XV zijn stem tegen de schandelijke deportaties van de civiele bevolking van het bezet gebied. Zeker Benedictus XV spreekt in algemene termen, maar voor een ieder was het duidelijk, dat de Duitse deportaties er mede bedoeld werden.

Pius XII, die onder Benedictus een rol speelde welke in het vervolg van deze reeks nog behandeld zal worden, toont eenmaal zelf Paus geworden, van Zijn wijdluften voorganger te hebben geleerd!

„De algemene verwildering toont zich duidelijk" zo spreekt Benedictus XV, „door de onwaardige behandeling heiligen zaken en den bedienaren van de godsdienst aangedaan, door het verwijderen van hun haardsteden van talrijke vreedzame burgers, zelfs op jeugdige leeftijd, onder het geween van hun moeders, echtgenoten en kinderen, door het bloot staan van open steden en een weerloze bevolking aan aanvallen uit de lucht. Wij spreken opnieuw onze afkeer uit van alle onrechtvaardigheden, in deze oorlog bedreven, overal waar deze geschieden en wie er dan ook de bewerkers van zijn".

Vooral bij de entente vond deze boodschap weinig weerklank, daar de grote pers de woorden en de pogingen van Benedictus XV voorstelde alsof hij Duitsland voortrokke.

Het voornaamste document echter, dat in Wereldoorlog I van de Heilige Stoel is uitgegaan, is de vredesboodschap van 1 Augustus 1917. Benedictus XV biedt daarin aan allen oorlogvoerenden zijn goede diensten aan of zijn bemiddeling tot het verkrijgen van een rechtvaardige vrede. Het doel van die vrede zal tweeledig moeten zijn: 1) van de ene kant duurzame instellingen om in de toekomst een blijvend overwicht van het recht te vestigen voor de gemeenschap der volken, 2) van de andere kant, beginselen, om te komen tot een onmiddellijke oplossing van de meest verbitterde strijdvragen, waardoor de grote oorlog ontstaan is.

Het volkenrecht eist drie noodzakelijke hervormingen:

1. algemene en evenredige vermindering der bewapeningen;

2. verplichte arbitrage en juridische verplichting om in geval van een conflict, gebruik te maken van een dier procédures tot vreedzame oplossing;

3. instelling van internationale sancties van het volkenrecht tegen die mogendheden, die zouden geweigerd hebben haar toevlucht te nemen tot een vreedzame oplossing, of die zouden opkomen tegen de arbitrale oplossing.

Het zijn precies de beginselen, waarop de Volkenbond zou steunen. Wat de vredesvoorwaarden betreft, deze verschillen slechts zeer weinig van de eisen, die de Geallieerden zelf gesteld hadden. Gaf Benedictus nu op alle punten gelijk aan de Geallieerden? Dit zeker niet. Als men zich aanbiedt als arbiter of bemiddelaar zou het dwaasheid zijn aan een der betrokken partijen te voren gelijk te geven. Dit blijkt trouwens overduidelijk uit de ontvangst, die aan de Pauselijke vredesboodschap ten dele viel in de landen der Entente, waar men luide verkondigde, dat zij ten voordele der Centrale Mogendheden was opgesteld. Dit geschiedde vooral, omdat de Pauselijke boodschap samenviel met het ineenstorten van het Oostelijk front, waardoor de Geallieerden in een minder gunstige stelling geraakten. Wel hadden de Verenigde Staten toen ook de oorlog verklaard, maar men zag daarin vooral een financieel voordeel. Niemand vermoedde de ontzaglijke militaire hulp, die er het gevolg van is geweest.

Het resultaat der pauselijke tussenkomst was dan ook een volledig mislukken van zijn pogingen. De Centrale Mogendheden antwoordden beleefd, maar haar antwoord bevatte geen basis voor verdere onderhandelingen. De mogendheden der Entente onderhielden zelfs de beleefdheid niet, behalve België en Brazilië.

Men zond door den Engelsen ambassadeur te Rome een bericht van ontvangst, maar richtte geen antwoord tot den Paus.

Welke is de oorzaak dezer houding? Toen Italië deel ging nemen aan de oorlog was er in het Tractaat van Londen, 26 Maart 1915, een artikel ingelast, waarbij Frankrijk, Engeland en Rusland zich verbonden Italië te steunen, als het zich verzette tegen het deelnemen van den Paus aan de vredesonderhandelingen.

Het was voor Benedictus XV, die met de beste bedoelingen zijn vredesboodschap in de wereld gezonden had, een harde slag. Toch heeft zijn boodschap haar uitwerking niet geheel gemist, want de beginselen, die hij er in verkondigde, zijn bijna alle later toegepast.

Na-oorlogse bemiddeling van Benedictus XV.

Na de oorlog heeft de Paus nog enige diplomatieke stappen moeten ondernemen. In 1919 belastte hij Mons. Cerretti met een zending bij de mogendheden, die deelnamen aan de vredesconferentie. De Paus had vernomen, dat aan Duitsland zijn koloniën zouden ontnomen worden en dat de Duitse missionarissen, die daar werkten, het land moesten verlaten. In het oorspronkelijk artikel van het verdrag van Versailles, was niet duidelijk aangegeven, dat de bezittingen der katholieke missionarissen aan de katholieken zouden blijven. Er was gevaar dat zij aan Protestanten zouden worden toegewezen. Mons. Cerretti verkreeg, dat men in het artikel de woorden invoegde „aan missionarissen van dezelfde godsdienst".

In de maand September 1921 deed Benedictus XV een beroep bij de Volkenbond ten voordele der bevolking van Rusland, die in nood verkeerde. Het Westen kon en moest helpen. Benedictus XV stelde zich aan het hoofd diens kruistochts der liefde en hij verzocht de Volkenbond deze pogingen te steunen.

Reeds had Benedictus XV, 23 Mei 1920, zijn Encycliek: „Pacem, Dei munus pulcherrimum" uitgevaardigd. In deze encycliek bespreekt de Paus de pas in het leven geroepen internationale organisatie. Ofschoon het Pausdom niet had mogen medewerken tot het tot stand komen dier organisatie spreekt het zich toch uit ten gunste van dit pogen. De grootste bezorgheid van Benedictus XV is, dat men handele volgens de Christelijke geest en de katholieke traditie. „De Kerk zal aan een bond, steunend op de christelijke wet, haar werkdadige hulp gaarne verlenen bij alle ondernemingen, die ingegeven worden door de rechtvaardigheid en de liefde. De Kerk toch heeft een wonderbare invloed om de mensen tot elkaar te brengen, niet alleen voor hun eeuwig heil, maar zelfs voor hun materiële voorspoed, want zij leert hen gebruik te maken van de geestelijke goederen en toch de eeuwige niet te verliezen".

Toen deze Paus Benedictus XV zijn ziel teruggaf in de handen Zijns Scheppers was het de 22e Januari 1922. De laatste woorden van dezen vredevorst waren een résumé van zijn leven: „Wij offeren ons leven Gode ten bate van de vrede der wereld."

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma., 18 Jan.:

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

Dok-afdeling: Hr. v.d. Veen, tel. 431.

Agenda:

Di. 19 Jan. 19.30 uur Comp. bilj. „B" klasse. 20.15 uur Wekelijkse Bridge-avond.

Wo. 20 Jan. 19.30 uur Comp. bilj. „Hoofdklasse. 20.00 uur Technische voordracht over smeeroliën in het Repetitielocaal.

Do. 21 Jan. 19.30 uur Comp. bilj. „C" klasse. 20.00 uur E.H.B.O.-cursus o.l.v. Hr. Moulijn.

Vr. 22 Jan. 19.30 uur Comp. bilj. „A" klasse.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Hutspot met klapstuk. Morgen: Biefstuk, geb. aard., sperciebonen.